

Acceptabele geurhinder bij ontwikkeling veehouderij

Geurwaarneming is een biologische reactie op geurstoffen hetgeen kan leiden tot lichamelijke reacties. Effecten die optreden zijn geurhinder, verstoring van gedrag en activiteiten, wat leidt tot stress gerelateerde gezondheidseffecten. Geurhinder is daarmee te duiden als een nadelig gezondheidseffect. Beschermen van gezondheid verdient prioriteit.

- De GGD'en adviseren voor geurhinder landelijke normen én streefwaarden op effectniveau vast te stellen. Bij woonfuncties achten de GGD'en meer dan 12% geurhinder onacceptabel; bij gemengde functies zijn hogere geurpercentages denkbaar, maar hoger dan 20% geurhinder is onacceptabel. Dit geldt voor zowel de voorgrond- als ook voor de achtergrondbelasting.
- Op grond van de nieuwste onderzoeksresultaten (onderzoek van Geelen et al.) waarbij blootstelling-responsrelaties voor de "mate van hinder" zijn vastgesteld conform de geaccepteerde internationale vraagstelling resulteert dit in:
 - een maximale achtergrond geurbelasting in de bebouwde kom van 4,7 OU/m³ ten gevolge van alle diertypen, afgerond 5 OU/ m³.
 - een maximale achtergrond geurbelasting in agrarisch gebied van 10,3 OU/m³ ten gevolge van alle diertypen, afgerond 10 OU/m³ .

De GGD'en adviseren om de nieuwste wetenschappelijke inzichten ook toe te passen voor de voorgrondbelasting en dus uit te gaan van de nieuwe blootstelling-responsrelaties. Ruime normering ten aanzien van de voorgrondbelasting zonder koppeling naar cumulatie heeft geleid tot overbelaste situaties.

Met de uitkomsten van het duidingsonderzoek van het GGD/IRAS onderzoek en de oplegnotitie die het RIVM daarbij heeft geschreven (d.d. 5 oktober 2015, kenmerk 138/2015) concludeert de GGDGHOR NL dat het onderzoek gebruikt kan worden vanwege het recente karakter, de sterke methodologische opzet, de grote onderzoekspopulatie en de vraagstelling volgens internationale standaarden.

- De GGD'en adviseren om een activiteit te vergunnen mét verplichting om ALARA/BBT toe te passen in plaats van het vergunnen volgens milieurecht en normopvulling toe te staan (met de 50% regeling). Het is daarbij belangrijk om in wet- en regelgeving vast te stellen wat BBT is voor geur, hiervoor een handleiding te verstrekken en het verplicht gebruik van BBT voor geur bij vergunningverlening vast te leggen.

GGD werkgroep geur en veehouderij

- De mogelijkheid voor gemeenten om de minimum afstand (100 en 50 meter) tussen veehouderijen en omwonenden te halveren (50 en 25 meter) verhoogt het gezondheidsrisico. De GGD'en adviseren daarom om deze mogelijkheid af te schaffen. De GGD'en adviseren bovendien om deze minimum afstand vast te stellen óók bij bedrijven die emissiefactoren hebben. Deze minimum afstand zou moeten gelden tot de rand van het bedrijf. Bij diersoorten zonder emissiefactoren biedt staffeling van vaste afstanden de mogelijkheid om rekening te houden met bedrijfsomvang.

Meer informatie leest u in: ["Adviezen GGD'en inzake Landelijke evaluatie Wet geurhinder en veehouderij"](#)

Dit advies is tot stand gekomen met de leden van deze werkgroep en na inbreng in de evaluatiewerkgroep Wet Geurhinder en Veehouderij waarin de GGD is uitgenodigd haar kennis en standpunt in te brengen. Het advies is toepasbaar in een geurgebiedsvisie, een bestemmingsplan buitengebied als ook bij individuele vergunningverlening.